

“Gračanički glasnik” – svjedok nama i svjedok svemu...

Atif **KUJUNDŽIĆ**

(Inserti iz “progovora” na pjesničkoj večeri “Zvuci gitare i pjesnici iz “Gračaničkog glasnika”, održanoj 12. 8. 2005. godine u okviru Kulturne manifestacije “Ljetne večeri pod lipama Gračanice” – kafe “Film” Gračanica)

...**RAZUMIJE SE** da me raduje ovaj trenutak u kome imam priliku i sam progovoriti riječ i kazati stih. Puno češće govorim mnoge stvari nego što čitam pjesme i zbog toga mi bude žao – jer gospodin Hamzić je sjajno definirao jednu stvar: to pjesništvo i opsjednutost kao čaknutost ili kao ukletost, kako god hoćete – jer pjesnik može i mora raditi svašta da bi ostao živ, ali nikako ne može izbjeći da piše pjesme.

Želim reći još jednu rečenicu koja se tiče sjajnog vakifa i izvanrednog vakufa gosp. Omera Hamzića i časopisa “Gračanički glasnik”, časopisa za kulturnu historiju. Želim reći kako je fascinantno i pomisliti da sve ovo što vidimo oko nas može u jednom času nestati, ali se “Gračaničkom glasniku” više ne može ništa... On ostaje do Kijametskog dana, svjedok nama i svjedok svemu – i zato mislim kako je pojavljivanje “Gračaničkog glasnika”, a sada je to već, hvala dragom Allahu i deseta godi-

na kako izlazi – jedna od najsajnijih stvari koja se mogla dogoditi ovoj čaršiji – možda jedna od ponajtežih stvari koje je na svoja leđa mogao uzeti čovjek kao što je gospodin Omer Hamzić.

Treba imati u vidu čak i takvu pojedinost da su ljudi čije smo stihove ovoga trenutka slušali, ove večeri, ovdje, pod lipama Gračanice, ustvari, “vođeni rukom” “Gračaničkog glasnika”, već stigli u tu vječnost. To možda ne izgleda tako u prvi mah, to možda ne izgleda tako ako se ovlaš gledaju stvari, ali de fakto to je to. I to je ono zbog čega “Gračanički glasnik” ima posebnu vrijednost, zbog čega ga treba podržavati – od sada do vječnosti...

Seada Deli, postanak čovjeka, tempera, Gračanica, BiH